

1^ο ΒΡΑΒΕΙΟ ΛΥΚΕΙΟΥ

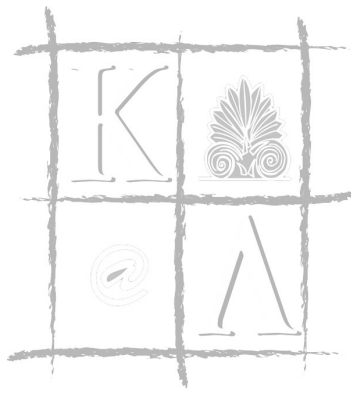
ΤΡΥΦΩΝΑΣ ΤΥΠΟΥ

Γ' ΛΥΚΕΙΟΥ

ΜΟΥΣΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Διήγημα με τίτλο:

***«Πορτραίτα τριών γυναικών,
μιας γαρδένιας
κι ενός ερωτευμένου σκύλου»***

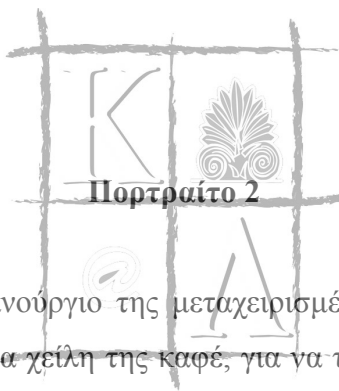
Συνηθίζει να ξυπνά είτε στις 6 το ξημέρωμα είτε στις 3 το μεσημέρι. Κάποτε νιώθει 18 κι άλλοτε 80. Μισεί το μέτρο, αυτό όμως την ακολουθεί πιστά κάθε μέρα ως πραγματικότητα. Σαν το νιώθει ξερνάει φόβο στη γλάστρα του παραθύρου της γκαρσονιέρας της, όπου ανθίζει το αγαπημένο της φυτό που μυρίζει ψέμα.

Δεν είναι πολύ όμορφη. Τα στήθια της είναι άνισα, μα δεν αρνείται τη φύση και τα επιδεικνύει με θάρρος. Κάποτε ξεχνά το μάτι της κουζίνας ανοιχτό και, ενθουσιασμένη από την μυρωδιά καμένου, δακρύζει για τις νύχτες γεμάτες έρωτα που πέρασαν. Χαϊδεύει τις μυρωδιές των περαστικών με τα δάκτυλα των ποδιών και χορεύει στη βροχή.

Έχει να ερωτευτεί 6 χρόνια, από τότε που τύλιξε και έπνιξε τον τελευταίο της σύντροφο με την ηδονή της. Τον επισκέπτεται πού και πού τα βράδια, όταν όλοι κοιμούνται και τα χέρια της είναι ελεύθερα να κυλήσουν στο σώμα της.

Ψηφίζει ό,τι πιστεύει ότι προσφέρει πιο γλυκά τον πόνο, για να χαμογελά ειρωνικά στη μοίρα. Τα χέρια της είναι σχισμένα από τις δουλειές του σπιτιού, που επιβλέπει κάθε Σάββατο να κάνει η καθαρίστρια. Τα μεσημέρια χασομερά στο πάρκο και κάνει τσουλήθρα. Ξέρει καλά πως στις μέρες μας απαγορεύεται να αγαπάς, και νιώθει ένοχη που αγαπάει τον εαυτό της.

Τον τελευταίο μήνα έχει δοκιμάσει να αυτοκτονήσει τρεις φορές. Η δεύτερη ήταν επιτυχημένη, η πρώτη και η τρίτη όμως όχι. Σήμερα θυμήθηκε πως έχει γενέθλια ο από κάτω. Φτιάχνει μια τούρτα και του την προσφέρει γυμνή.

Οδηγά απαράδεκτα το καινούργιο της μεταχειρισμένο αυτοκίνητο. Peugeot 207 του '92 και ...θεός φυλάξει. Βάφει τα χείλη της καφέ, για να τραβά την προσοχή. Της αρέσουν τα τακούνια, αισθάνεται πιο επιβλητική. Κάνει μπάνιο τρεις φορές την εβδομάδα, μα αλλάζει εσώρουχο κάθε μέρα. Φορά ανοιχτές μπλούζες και σχισμένα παντελόνια. Κάθε Σάββατο, φορά ένα συγκεκριμένο φουστάνι και πηγαίνει στη δουλειά. Έχει δέρμα απαλό, που πολλοί άνδρες έχουν χαρεί.

Κλαίει κάθε Παρασκευή μετά της 12. Δεν αερίζεται ποτέ, γιατί ντρέπεται τον ίδιο της τον εαυτό. Τα νύχια της είναι μαύρα, βαμμένα στο χρώμα της νύχτας. Πουλάει έρωτα δέκα φορές την εβδομάδα, κάθε φορά σε διαφορετικό άνδρα.

Έχει τρεις γάτες. Πηγαίνει στο γήπεδο πολύ συχνά και, ανεβασμένη στα κάγκελα, φωνάζει συνθήματα κατά και των δύο ομάδων.

Τώρα θα 'χει μάλλον δύο παιδιά. Τον πατέρα τους δεν τον θυμάται, ακόμα κι αν μένει στην απέναντι πολυκατοικία και τον ονομάζει «γείτονα». Ψιθυρίζει νανουρίσματα στους γιους της, που της είχε μάθει η παραμυθού του χωριού της. Κάποτε ταξιδεύει στο παρελθόν και λυπάται που τα χρόνια πέρασαν, χωρίς να πει ένα «ευχαριστώ». Δε θέλει να τη θεωρούν αχάριστη.

Στη δουλειά δεν της επιτρέπουν να μιλά. Οφείλει μόνο να κουνιέται και να χαμογελά ψεύτικα. Το έχει πια πάρει απόφαση πως στη βρώμα άρρωστων ανδρών είναι η ζωή της. Ξέρει να αποδρά καλά με τον νου από τούτες τις φυλακές...

Γελάει κάθε Δευτέρα στις 4, με την αγαπημένη της εκπομπή. Σε δυο χρόνια θα έχει πεθάνει. Είναι άρρωστη, μα το κρατάει μυστικό. Έχει οικονομίες για τους γιους της.

Τώρα σκόνταψε, δήθεν κατά λάθος, κι έπεσε στην αγκαλιά ενός αγνώστου. Ίσως τον ερωτευτεί. Ίσως ξαναζήσει.

*Σ' ένα γλυκό,
διακριτικό κορίτσι*

Γεννήθηκε την άνοιξη μίας χρονιάς που κανείς δε θυμάται. Μύριζε ο τόπος όλος από την ομορφιά της. Είδε διακριτικά το φως του ήλιου μια Παρασκευή, που μια μάνα γεννούσε τον μονάκριβο γιο της. Δε γνώρισε γονείς ούτε και συγγενείς. Φίλοι της το χώμα και οι κλεφτές ματιές στον γεμάτο χρώματα ουρανό.

Τις Δευτέρες και τις Πέμπτες έλειπαν όλοι από το σπίτι κι έβρισκε ευκαιρία να εξερευνά κρυμμένα μυστικά. Φυσούσε διακριτικά και ταξίδευε στον χώρο όλο, αγκαλιάζοντας ό,τι ποθεί. Συχνά άφηνε σημάδια κι όταν όλοι επέστρεφαν, τη βάζαν τιμωρία για δυο μέρες στη σκιά.

Ήξερε τα ονόματα όσων δεν γνώρισε κι ονειρευόταν πιο πολύ απ' όλους. Μπλεκόταν σαν ανάμνηση στις σκέψεις κάποτε ερωτευμένων και τους έκανε άνω κάτω. Έμοιαζε πάντα σα δροσερό φιλί το καλοκαίρι. Όλοι την αγαπούσαν, γιατί δεν ήταν ψέμα.

Η πιο όμορφη κοπέλα του νησιού έντυνε διακριτικά μ' αυτήν το φόρεμά της. Δεν έπαψε ποτέ να πιστεύει πως μια μέρα θα πετάξει μακριά.

Όλοι έχουν ακόμα τη γεύση της στα χείλη τους. Και κάθε καλοκαίρι, όταν ετούτο το γλυκαεράκι τους επισκέπτεται θυμίζοντας τους την αιώνια ομορφιά, χαμογελώντας απορούν «Πώς χώρεσε ο κόσμος όλος, σε μια τόση δα γαρδένια;»

Είναι κάτι νύχτες που ξεχνάει τ' όνομα του. Όλα τα «πρέπει» πετούνε μακριά. Είναι κάτι νύχτες που δεν ονειρεύεται, μα τριγυρνά στον δρόμους ψάχνοντας να δει τον πόθο με τα μάτια του, να του χαμογελάσει και να του ψιθυρίσει την αλήθεια. Τις περισσότερες φορές, απογοητευμένος τα παρατά, μα είναι άλλες που, το ξημέρωμα σαν φτάσει, μυρίζει ο κόσμος όλος ευτυχία.

Κείνες τις νύχτες το ξέρει καλά πως ίσως τον σκοτώσουν. Ο τόπος δεν αντέχει κάτι περίεργους κι αλλόκοτους τύπους σαν αυτόν. Μα δεν φοβάται, αναζητά την ανάσα, τη ζωή.

Συνηθίζει να περνά απαρατήρητος, μα τα μεσημέρια καρφώνει με το βλέμμα του τις όμορφες κυρίες. Αν και κοντύτερος, κερδίζει χάρδια και αγάπη, μα ποτέ δεν ένωσε τον έρωτα.

Σήμερα, 17 του Μάη, Κυριακή, δάκρυσε άθελά του. Εκείνη τον αγκάλιασε και του τραγούδησε τον πιο γλυκό σκοπό. Ύστερα σώπασε, τον άφησε να γλιστρήσει από τα χέρια της κι έφυγε, αφήνοντας του την ανάμνηση μόνο της μυρωδιάς της. Γι' αυτόν όλα τελείωσαν και όλα άρχισαν μαζί.

Ίσως από αύριο να ξυπνά τις νύχτες ιδρωμένος από όνειρα τρελά. Ίσως ο κόσμος όλος σε μια ματιά να 'χει κουρνιαώσει. Ίσως να προσπαθήσει να μιλήσει, μα θ' αποτύχει. Ίσως πονέσει η ψυχή του πιο πολύ από ποτέ. Ίσως να γίνει παραμύθι, που θα το λένε στα παιδιά που ονειρεύονται πολύ.

Άλλωστε, ποιος θα το πιστέψει; Ένας ερωτευμένος σκύλος;

*Σ' αυτήν,
που με την ανάσα της
γεννά έρωτα*

Βλέμμα σίγουρο. Γυναίκα από την κορφή ως τα νύχια. Δεν ξεχνά στιγμή τι ζητά. Φαίνεται μεγαλύτερη απ' ό,τι είναι. Ζητά να ερωτεύεται δίχως σταματημό. Δεν αγαπά την σταθερότητα. Ποθεί άνδρες στα δίχτυα της να μπλέκονται, να τους γεύεται και να τους ομορφαίνει. Κάποτε αγάπησε μια περίεργη φύση που ποτέ δεν ξέχασε. Την άγγιξε, την φίλησε, την έκλεψε μακριά κι ύστερα πέταξε για να γνωρίζει νέα μυστικά.

Τα Σάββατα κάνει τον μελαγχολικό της περίπατο κι εξερευνά τους περαστικούς με το γυναικείο βλέμμα της. Ακούει πάντα μουσική και τα χείλη της χορεύουν χαμογελώντας. Η μυρωδιά της, απροσδιόριστη και μυστήρια, ψιθυρίζει στον αέρα να της προσφέρει ταξίδια μπλεγμένα στα ρούχα όμορφων ανδρών. Να τρυπώσει γλυκά και ν' ακούσει όλα τα ψέματα της ψυχής τους.

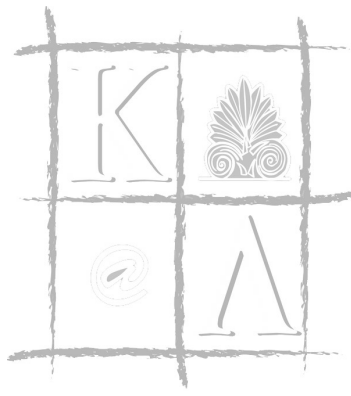
Συνήθως φεύγει πρώτη. Δακρύζει συχνά, όταν ανακαλύπτει τον εαυτό της. Έχει πολλά όνειρα, άλλα ξεχασμένα κι άλλα ζωντανά. Είναι ευγενική, γλυκιά κι αγαπά τα παιδιά του κόσμου όλου.

Τα χέρια της γυμνά και απαλά, μαρτυρούν τους πόθους που την κατακλύζουν. Στον λαιμό της, ευτυχισμένο τραγουδάει το νερό, σαν κυλά τις ατέλειωτες νύχτες. Έχει την ευχή και την κατάρα της απέραντης ομορφιάς.

Σήμερα ζει στον κόσμο που αγαπά, γεμάτη έρωτα και όνειρα. Ποτέ δεν ξέχασε όσα έζησε, όλα τούτα που της γνώρισαν τα μυστικά.

Τώρα θα πάει στη δουλειά της. Λέει «καλημέρα» στον θυρωρό και του χαμογελά. Αυτός τη διεκδικεί τα τελευταία τρία χρόνια κι ανασαίνει απ' το χαμόγελό της.

Ερωτεύτηκε πολλούς άνδρες, αγάπησε όμως μόνο έναν. Γι' αυτό συχνά νιώθει δυστυχισμένη. Γιατί τούτος ο άνδρας δεν ξαναεμφανίστηκε ποτέ. Τον γνώρισε άραγε στ' αλήθεια;

*Οι απαντήσεις
είναι κρυμμένες
στην ανάσα νεκρών
και στην παρθενία πόρνης.*

